

ลำดับหมวดกรรม

ในหนังสือพุทธประวัติจากพระโอษฐ์
(เรียงลำดับจากน้อยไปหามากและตามลำดับอักษรไทย)
(จำนวน ๓๗/๒ หมวด)

๑	ความไม่ประมาทเป็นเหตุให้ถึงทัฬหี -	
	- ธรรม สอง	๓๓๓
นันทิ (ทุกชนิด) เป็นมูลแห่งความทุกข์ -	ฉวีวรรณผ่องในกาล สอง	๕๖๘
- (ในความหมายพิเศษ) หนึ่ง	ญาณ (ที่ทำให้สามารถประกาศ -	
มูลแห่งความทุกข์ (โวหารพิเศษ) -	- พรหมจักร) มีหมวด สอง	๑๔๒
- คือ นันทิ หนึ่ง	ฐานะที่ไม่อาจจะมีได้ของพระองค์ -	
ไวพจน์ของมูลเหตุแห่งความทุกข์ -	- (เกี่ยวกับเวทนา) สอง	๑๕๘
- (โวหารพิเศษ) ได้แก่ธรรม -	ฐานะอันจะพึงกระทำต่อกันระหว่าง -	
- (: นันทิ) หนึ่ง	- ศาสตากับสาวก สอง	๓๒๗
สิ่งที่ไม่เคยทรงฟังมาก่อน (ในกรณี -	ทรงพยากรณ์หรือไม่พยากรณ์ขึ้นอยู่กับ -	
- แห่งปฏิจฯ นิโรธวาร) หนึ่ง	- ค่าแห่งธรรม สอง	๒๐๐
สิ่งที่ไม่เคยทรงฟังมาก่อน (ในกรณี -	ท่อน้ำจากอากาศ สอง	๒๔
- แห่งปฏิจฯ สมุทวาร) หนึ่ง	ทิวณินิสสัย มีประเภท สอง	๒๗๔
๘๓	ทายาท สอง	๓๓๑
โทษของควมมีทิวณินิสสัย (ว่า "โลกเที่ยง" -	- เป็นต้น) เป็นไปโดยปริยาย สอง	๓๐๒
๘๑	ธรรมของมหาบุรุษ สอง	๑๑๒/๓๓๒
๒	ธรรมเป็นที่ตั้งแห่งการบัญญัติ -	
กฎอภิปัจจยดา มีวาระ (: สมุทวาร -	- อันตคาทิกทิวณินิสสัย มีหมวด สอง	๒๔๔-๓๐๐
- และนิโรธวาร) สอง		
ความปริวิตกก่อนตรัสรู้ (ปรารภสัตว์โลก -		
- และการออกจากทุกข์) สอง		
๘๖/๘๘		

บ่วงที่สัตว์ต้องพัน มีชนิด สอง ๒๔๓/๓๓๕	อนุดตรวิมุตติทำให้แจ้งได้ด้วยคาม -
บิณฑบาตที่มีผลมาก สอง ๕๖๙	- แสบคาย มีอย่าง สอง ๓๓๔
ปฏิจจตามาแห่งจอมโลกด้วยญาณ -	อัครสาวก สอง ๑๕
- (: พละญาณและเวสารัชชญาณ) -	อัครสาวิกา สอง ๑๕
- สอง ๑๔๒	อัครอูปปฏิฐาก สอง ๑๕
ประโยชน์แห่งการเสพเสนาสนะป่า สอง	อัครอูปปฏิฐายิกา สอง ๑๕
๓๕๕	
ภิกษุทำกาละ มีประเภท สอง ๒๙๖	
พรหมจักรประกอบด้วยหมวดธรรม -	
- (: เบญจขันธ์และอทิปปัจจยา) -	
- สอง ๑๔๒	
พระอเสขะอาศัยอาณานปานสติสมาธิ -	
- เพื่อประโยชน์ สอง ๓๖๐	
มหาบุรุษย่อมมีคติ สอง ๓๑	
ยัญญู สอง ๔๐๑	
วิตกที่รุนแรงสุดสุดอย่างมากที่สุด มีอย่าง สอง	
๓๘๑	
วิตกมีส่วน สอง ๗๑	
สิ่งที่ควรกล่าว มืองค์ สอง ๒๔๖	
สิ่งที่ต้องอบรม สอง ๑๕๘	
สิ่งที่เป็นไปเพื่อความเกื้อกูลแก่ชน -	
- เป็นอันมาก สอง ๙	
สิ่งที่ไม่ควรกล่าว มืองค์ สอง ๒๔๕	
สิ่งที่แล่นไปสุดโต่ง สอง ๑๑๗/๒๔๗	
หลักเกณฑ์ในการกล่าวสิ่งที่ควรกล่าว -	
- หรือไม่ควรกล่าว สอง ๒๔๕-๒๔๖	
อธิจสุมปบันนิกทวิฏฐี สอง ๑๗๗	
	กรรมวิบากที่ทำให้ทรงมีฤทธิ์มาก สาม ๕๘๗
	การทำลาย "เปลือกฟองไข่" สาม ๑๓๔
	การเห็นอนัตตาอย่างสมบูรณ์ -
	- โดยความหมาย สาม ๓๒๘
	กิจกรรมที่ทรงกระทำเพื่อประโยชน์ -
	- ต่อสัตว์โลก สาม ๑๓
	กิเลส สาม ๓๗๔
	กุศลวิตก สาม ๗๑/๓๕๖
	คนเกียจคร้านย่อมได้รับโทษ -
	- มีประการ สาม ๒๘๐
	คนปรารถนาความเพียรย่อมรับผล -
	- มีประการ สาม ๒๘๐
	ความมัวเมา สาม ๔๑
	จุดมุ่งหมายแห่งการปรารถนาความเพียร -
	- สาม ๒๘๐
	ญาณ สาม ๑๑๕/๑๖๑/๒๑๒
	ญาณในอิทธิบาทสี่ มีปรัวัญญ์ สาม ๑๙๑

๓

ฐานะลำบาก สาม	๑๔๕	บุคคลที่เกิดขึ้นมาเพื่อประโยชน์แก่โลก -	
ตถาคตต้องมึนในโลกเพราะเหตุ -		- มีจำพวก สาม	๓๔๘
- แห่งธรรมชาติ สาม	๑๒	ปราสาทของพระสิทธัตถะ สาม	๑๕/๔๐/
ตถาคตแสดงธรรมเพื่อผล สาม	๑๒		๔๒
ตระกูลมั่งคั่งเพราะประกอบด้วยธรรม -		ปาฏิหาริย์ สาม	๑๙๗/๓๓๘
- มีอย่าง สาม	๔๓๘	ผู้ทำอันตรายสิ่ง สาม	๔๓๖
ที่ประหมัดของตถาคต สาม	๓๗๓	ผู้มีสัมโพธิเป็นที่เป็นไปในเบื้องหน้า -	
ทุกขปริวัฏฐี สาม	๑๑๙	- มีจำพวก สาม	๒๘๓
ทุกขสมุทยปริวัฏฐี สาม	๑๑๙	ภูมิแห่งภิกษุทั่วไป มีประเภท สาม	๓๒๔
ทุกขนิโรธปริวัฏฐี สาม	๑๒๐	มาตรฐานที่ต่างกันของศาสนา สาม	
ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาปริวัฏฐี สาม	๑๒๐		๒๑๐-๒๑๑
โทษแห่งการงานอันเป็นไปทางกาย สาม		ไม่มื้ม ไม่เบื้อ จนตาย ในของสาม	๕๒๑
	๑๗๒	ยัญญ์สมบุรณ์ด้วยความไม่ตระหนี่ -	
โทษแห่งการงานอันเป็นไปทางใจ สาม		- ในขณะ สาม	๕๙๕
	๑๗๓	ลักษณะแห่งวิญญูชนผู้ควรรู้ได้เอง -	
ธรรมของตถาคตมีความไพเราะ -		-- เห็นได้เอง มีองค์ สาม	๒๗๓/
- โดยสถาน สาม	๕๐๐		๒๗๕/๒๗๖
(และดูที่คำว่า “ตถาคตเกิดขึ้นในโลก” ด้วย)		ลัทธิเกี่ยวกับสุขและทุกข์ สาม	๔๑๑/๔๒๕
ธรรมที่พากันละเสีย สาม	๓๕๖	โลกธาตุ สาม	๑๙๓
ธรรมที่พากันทำมาก สาม	๓๕๖	วาระแห่งการให้ผลของกรรม -	
ธรรมวินัยต้องมึนในโลกเพราะเหตุ -		- มีอย่าง สาม	๑๗๒/๔๐๙
- แห่งธรรมชาติ สาม	๑๒	วิชา สาม	๑๑๖/๑๖๒/๒๑๒/๓๑๗
ธิดามาร มีชื่อ สาม	๕๔๙/๕๕๐	วิธีฝึก สาม	๓๐๗
เนื้อควรบริโภค เหตุ สาม	๔๔๔	เวทนา สาม	๘๔
เนื้อไม่ควรบริโภค เหตุ สาม	๔๔๔	สมาธิโดยวิธี สาม	๗๙
บุคคล (เกี่ยวกับตถาคต) มีประเภท -		สระสำหรับพระสิทธัตถะ สาม	๔๐
- สาม ๒๒๔		สังขาร (อันเป็นไปเพื่อทุกข์) สาม	๒๖๕

สังขาร (อันเป็นไปเพื่อสุข) สาม ๒๖๕
 สังขาร (อันเป็นไปเพื่อสุขบ้างทุกข์บ้าง) -

- สาม ๒๖๖

สังขารที่ควรรู้เกี่ยวกับขันธ มีอย่าง สาม ๘๒
 สังขารที่ควรรู้เกี่ยวกับธาตุ มีอย่าง สาม ๘๓
 สังขารที่ควรรู้เกี่ยวกับอายตนะภายนอก -

- มีอย่าง สาม ๘๓

สังขารที่ควรรู้เกี่ยวกับอายตนะภายใน -

- มีอย่าง สาม ๘๓

สังขารอันบุคคลพึงเห็นในเบญจขันธ์ -

- มีอย่าง สาม ๓๐๒

สัตว์จุตตอกบัว สาม ๒๒๓

สังขารสำเนียงตามพุทธดำรัส มีหมวด -

- สาม ๖๐๒

สิ่งที่ใครไม่ท้วงติงตกคตได้ สาม ๑๕๐

สิ่งที่ทรงแสวงหาเพื่อตรัสรู้เกี่ยวกับ -

- ขันธ์ มีประเภท สาม ๘๕

สิ่งที่ทรงแสวงหาเพื่อตรัสรู้เกี่ยวกับ -

- ธาตุ มีประเภท สาม ๘๕

สิ่งที่ทรงแสวงหาเพื่อตรัสรู้เกี่ยวกับ -

- อายตนะภายนอก มีประเภท สาม

๘๕

สิ่งที่ทรงแสวงหาเพื่อตรัสรู้เกี่ยวกับ -

- อายตนะภายใน มีประเภท สาม ๘๕

สิ่งที่น่าอัศจรรย์ยิ่งกว่าปาฏิหาริย์ -

- อันแจ่มแจ้งแก่พระองค์ สาม ๑๕๒

สิ่งที่น่าอัศจรรย์ยิ่งกว่าปาฏิหาริย์ -

- อันแจ่มแจ้งแก่พระองค์โดยอาการ -

- สาม ๑๕๒

สิ่งที่เป็นไปได้ยาก มีอย่าง สาม ๔๖๑

สิ่งที่มิได้ยากได้มีแล้ว มีอย่าง สาม ๔๖๑

สิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่ทรงกำชับให้ช่วยกัน -

- จำไว้ สาม ๑๕๓

แสดงธรรมให้ดังงาม สาม ๒๔๔

อกุศลวิคต สาม ๗๑/๓๕๖

อนัตตริยะ สาม ๓๒๙

อนัตตริยาของผู้หลุดพ้นแล้ว -

- ประกอบด้วยองค์ สาม ๓๒๙

อาการที่ทรงแสดงธรรม สาม ๒๔๖/๓๕๙

อาสวะ สาม ๑๑๗/๓๑๘/๕๕๗

อาสวานิยะธรรมมีเหตุ สาม ๒๕๘

อุปมาเป็นอัครจริย สาม ๖๑

๕

กรรม (เกี่ยวกับควรทำไม่ควรทำ) -

- มีอย่าง สี่ ๔๑๑

การนอนเมื่อนิต สี่ ๓๖๔

การปฏิบัติกิจ โดยวิธีแห่งอริยสัจ สี่ ๑๒๒

ของสูงสุดในชีวิต สี่ ๔๘๖

ลำดับหมวดธรรม

๖๕๗

ของอัครจริยไม่เคยมี่ สี่	๘	ธรรมบทซึ่งมีมานาน สี่	๔๒๓
ความจริงอันประเสริฐ สี่	๑๑๘/๑๘๑/	ธรรมปฏิบัติของตถาคต สี่	๕๑๙
๒๓๓/๒๓๔/๓๕๐/๔๒๗/๔๖๑/๔๘๒/๕๘๒		บุคคล (เกี่ยวกับความยิ่งย่อน -	
ความมอจของตถาคต สี่	๔๒๑	- แห่งอินทรี) มีพวก สี่	๑๓๗
เครื่องยืนยันคุณ ของพระสมณโคตม สี่	๕๑๔	บุคคลควรแก่การก่อสร้าง สี่	๕๗๒
เจโตมุตติในพุทธศาสนา (เนื่องด้วย -		ปรีวิฏฐสามแห่งอิทธิบาท สี่	๑๙๑-๑๙๒
- อปปมัญญา) มีอย่าง สี่	๓๙๐-๓๙๕	ผู้มีธรรมเป็นสรณะ คือผู้มีสติปฏิฐาน -	
ฉาน (รูป) สี่	๗๕/๑๐๔/๑๑๕/๑๓๔/๑๖๑/	- มีอย่าง สี่	๔๖๗
๑๘๒/๒๗๒/๒๙๐/๓๑๗/๓๔๓/		พรหมจริยอรรถกถาญาณุโยค สี่	๕๖
๓๔๔/๓๖๕/๓๗๓/๔๙๔		พรหมวิหาร สี่	๑๘๗/๓๗๔/๓๙๐/
ฉานเมื่อจะตรัสรู้ สี่	๑๑๕	๕๙๗/๕๙๘	
ทรงเป็นที่พึ่งแก่สาวก โดยอาการ สี่	๓๖๖	พรหมมเสัจจ สี่	๑๘๓
ทรัพย์ของวรรณะ สี่	๓๑๐	ภิกษุประพจน์ต่อพระองค์ มีลักษณะ สี่	
ทางที่ถุกย่นด้วยคำของตนเอง สี่	๔๒๕	๓๗๘	
โทษแห่งการงานอันเป็นไปทางวาจา สี่	๑๗๓	มหาบุรุษอย่างพรหมณ์ มีลักษณะ สี่	๒๑๒
		มหาบุรุษอย่างพุทธ มีลักษณะ สี่	๒๑๓
		มหาปราชญ์อย่างพรหมณ์ มีลักษณะ สี่	
		๒๑๒	
ธรรมที่ควรทำให้เกิดมี (ในกรณี -		มหาปราชญ์อย่างพุทธ มีลักษณะ สี่	๒๑๓
- แห่งอิทธิบาท) สี่	๑๙๑-๑๙๒	มหาปเทศ สี่	๕๖๖
ธรรมที่ต้องรู้เกี่ยวกับการทำให้เกิดมี -		มหาภูต สี่	๔๘๓
- (ในกรณีแห่งอิทธิบาท) สี่	๑๙๑-๑๙๒	โยคกรรมที่ทรงชักชวนให้กระทำ -	
๑๙๑-๑๙๒		- เพื่อวิริยสัจจ สี่	๒๓๘/๔๖๑
ธรรมที่ทำให้เกิดมีได้แล้ว (ในกรณี -		ราชกุมารที่ถูกขับ สี่	๒๑
- แห่งอิทธิบาท) สี่	๑๙๑-๑๙๒	ลักษณะธรรมที่ตถาคตแสดง สี่	๘
ธรรมที่เป็นประทีปเป็นสรณะ -		ลักษณะผู้เป็นมหาบุรุษ สี่	๑๒๔
- คือสติปฏิฐาน มีอย่าง สี่	๓๕๘		

ลักษณะผู้เป็นมหาปราชญ์	ที่ ๒๑๔	หลักกรรมที่เป็นพุทธศาสนาแท้ -
วรมณะเปรียบด้วยนก	ที่ ๑๑๕	- มิวภาค
วาท (ผืนคำพูด)	ที่ ๑๖๒	๒๖๕-๒๖๖
เวสารัชชญาณ	ที่ ๑๔๑/๕๒๑	หลักเกณฑ์ในการกล่าวของคนทั่วไป
สงเคราะห์ด้วยสังคหวัตถุ	ที่ ๓๕	๒๔๕
สติปัญญา	ที่ ๒๒๕/๒๗๔/๒๙๕/๓๕๐/	อมราวีกเขมปิกวาท-พูดไม่ให้นายตัว
	๓๕๘/๔๖๗	ที่ ๑๗๗
สมณะ	ที่ ๔๒๙	อรหันต์สัมมาสัมพุทธะมิได้เพราะ -
สมณะสุมาลี	ที่ ๓๗๗	- ทรงเจริญทำให้มากซึ่งอิทธิบาท
สักกายะแสดงโดยนัยแห่งอริยสัจ	ที่ ๑๔๗	๒๐๗
สังเวชนียสถาน	ที่ ๕๗๑/๕๗๗	อรหันต์สัมมาสัมพุทธะมิได้เพราะ -
สัตตสวาท - เทียงทุกอย่าง	ที่ ๑๗๖	- ทราบอริยสัจ
สิ่งที่คาดคิดไม่ต้องสำรวจอีก	ที่ ๑๗๓	๒๐๕
สิ่งที่ทรงพยากรณ์เอง	ที่ ๓๐๓	อริยธรรม
สิ่งที่เบบเบบให้เกิดการกล่าว	ที่ ๒๔๕	๓๔๓/๕๕๒
สิ่งที่อยู่ในกายขาววาม	ที่ ๔๘๑	อริยบุคคล
สิ่งที่ทรงได้โดยง่าย มีอย่าง	ที่ ๓๕๓	๒๗๒/๒๘๒/๓๒๐/๓๒๑
สิ่งที่ปลื้มทวไปไม่อาจได้ตาม -		อริยผล
- ปวารณา มีอย่าง	ที่ ๓๕๓	๒๓๗
สุขลักษณะของพวก -		อริยสัจ
- สมณเตาขยุดติยะ มีอย่าง	ที่ ๑๘๒	๑๑๘/๑๑๙/๑๘๑/๒๐๕/
สุขลักษณะโดยที่บนไปเพื่อนพพาน -		๒๓๓/๒๓๔/๒๘๔/๓๐๓/๓๕๐/
- มีอย่าง	ที่ ๑๘๒	๔๒๗/๔๖๑/๔๘๒/๕๕๒
เสนา	ที่ ๔๘๗	อันตคาหกที่ปฏิญเกี่ยวกับตถาคต
หลักกรรมที่ทรงทำให้แจ้งด้วยปัญญา -		๓๐๑
- อันยังเอง	ที่ ๒๖๕-๒๖๖	อันตานิณตีกวาท เกี่ยวด้วยมัทสุล -
		- และไม่มีที่สุด
		๑๗๖
		อุปมัญญาธรรมที่สูงกว่าเคียรติอัน -
		- มีอย่าง
		๓๙๐-๓๙๕
		อิทธิบาท
		๘๑/๑๙๐/๓๙๑/๒๐๗
		เอกังกิกรรม (ธรรมที่ควรแสดง -
		- บุญญัตติโดยส่วนเดียว)
		๒๔๖
		เอกัจฉสสัตตวาท - เทียงบางอย่าง
		๑๗๖

๕

กามคุณ ห้า	๔๒
การฆ่าสัตว์อุทิศปฐกคาหก ย่อมประสพ -	
- สัมมิไชบุญ โดยฐานะ ห้า ๓๖๐-๓๖๑	
การรู้แจ้งผลสยตนะหก โดยอาการ ห้า	๑๒๓
ข้อที่อาจุกระแวงจากคนต่างลัทธิ -	
- มีย่าง ห้า ๔๐๑-๔๐๒	
ข้อปฏิบัติทั้งหมดเกี่ยวกับสิ่งปฏิกูล -	
- และไม่ปฏิกูล มีคู่ ห้า	๑๐๒/๓๙๑-๓๙๕
ขันธ์ ห้า	๘๒/๘๕/๑๗๕/๒๐๓/๒๐๖/ ๒๘๖/๒๘๗/๓๐๐/๓๐๑/๓๐๒/ ๓๒๘/๓๒๙/๓๗๙
คติ ห้า	๑๘๘
ความหมายของคำว่าทวิฐู (ว่า "โลกเที่ยง")	
- เป็นต้น) มินัย ห้า	๓๐๒
เครื่องทำกิจในกตธรรม ห้า	๓๔๐
จักรพรรดิราช ที่ประกอบไปด้วยองค์ ห้า	๒๓๕
ตถาคตธรรม ห้า	๒๓๕
ตถาคตพล ห้า	๑๓๗
ทรงมีปรกติกล่าว โดยอาการ ห้า	๒๘๑
ทวิฐูมมณิพพานวาท -	
- นิพพานในปัจจุบัน ห้า	๑๗๙
โทษของศีลวิบัติ ห้า	๕๕๘

ธรรมจักษุ มีไวพจน์ ห้า	๘๔/๘๗/๘๘/ ๘๑/๘๓
ธรรมที่โพธิสัตว์อบรมมาก ห้า	๘๗
ธรรมที่มีได้เพราะทางสายกลางมีอย่าง ห้า	๔๖๕
นิรวณ ห้า	๒๙๐/๒๙๕/๔๓๗
ผู้ประกอบอยู่ด้วยองค์ ห้า	๔๓๗
ผลของค ห้า	๔๓๗
ผู้หลุดพ้นแล้วย่อมมีความรู้สึก -	
- ในพระผู้มีพระภาค โดยอาการมีคู่ ห้า	๓๒๙
พืช ห้า	๔๕๔
มหาสบัน ห้า	๑๑๓
แม่น้ำใหญ่ ห้า	๓๓๕
เรื่องเกี่ยวกับกาม ห้า	๒๖๒
ลักษณะแห่งอาสวะ มีข้อควรสังเกต ห้า	๓๖๙/๔๘๙
โลกธรรมในโลก (ในความหมายพิเศษ) -	
- ห้า ๑๗๕	
วิชา (ที่เป็นมฤตธาธิปัต) -	
- ประกอบด้วยธรรม มีอย่าง ห้า ๕๒๐	
ไวพจน์ (ของกันและกัน) -	
- แห่งธรรมในประเภทปัญญา ห้า	๘๔/๘๗/๘๘/๘๑/๘๓
สัทธาในเบื้องต้นให้เกิดอินทรีย์ ห้า	๓๓๖-๓๓๘

สิ่งที่ไม่ทรงให้ใครช่วยปกปิด ห้า	๑๕๑	ทรงเป็นโยคักเขมิเพราะจะเสียได้ซึ่ง -	
สิ่งที่เป็นที่ตั้งแห่งการกล่าวว้าว้าว -		- ธรรม (อายุขณะภายนอก) หก	๒๑๖
- หรือไม่ควรรู้ ห้า	๒๕๓-๒๕๔	ทุกเวทนาแม้แก่กล้าก็ไม่ครอบงำจิต -	
สิ่งไหลออกที่ควรแก่การสนใจ -		- พระองค์ตั้งอยู่ มีชนิด หก	
- มีย่าง ห้า	๓๕๔		๑๕๕-๑๖๑
สุทธาวาส ห้า	๓๘๓	ธรรมเป็นไปเพื่อความไม่เสื่อม -	
หลักมอญคุณสมบัติในบุคคล ห้า	๓๐๔	- มีย่าง หก	๔๘๐
เหตุที่คนมาเป็นพุทธสาวก ห้า	๓๔๙	ธรรมเป็นไปเพื่อความไม่เสื่อมมีย่าง -	
เหตุแห่งความยากลำบากในการเข้า -		- หก (อีกนัยหนึ่ง) หก	๔๘๐
- ถึงลัทธิอื่น มีย่าง ห้า	๔๔๒	ธรรมเป็นไปเพื่อความไม่เสื่อมมีย่าง -	
องค์ของผู้หมั่นจรรตามบิดา ห้า	๓๔๑	- หก (อีกนัยหนึ่ง) หก	๔๘๐
องค์อันควรแก่การประกอบ -		ธาตุ หก	๔๒๖
- ความเพียร ห้า	๒๗๗	นรกที่ผัสสายตนะ หก	๑๘๕
อนัตตาในเบญจขันธ์ ห้า	๓๒๘	บุคคล (เกี่ยวกับความยิ่งย่อนแห่ง -	
อรหันตสัมมาสัมพุทธะมีได้เพราะ -		- อินทรีย์) มีพวก หก	๑๓๙
- ทรงหลุดพ้นจากขันธ์ ห้า	๒๐๖	ผัสสายตนะ หก	๔๒๖
อินทรีย์ภาวณา มีภาค ห้า	๓๓๖-๓๓๘	พรหมจรรย์บริบูรณ์เมื่อมีความพอใจ -	
อุปมาแก่ผู้เอาชนะพระโคตม ห้า	๕๕๐	- ของบริษัท มีจำพวก หก	๕๕๔
		วิธีการทดสอบความเป็นสัมมาสัมพุทธะ -	
		- ของพระองค์สำหรับผู้ไม่มี -	
		- เจโตปริยญาณ มีลำดับ หก	

๖

ความอดทนซึ่งเป็นทั้งจกกันดี มีชนิด หก	๕๒๒	สวรรค์ที่ผัสสายตนะ หก	๑๘๕
ตถาคตเป็นผู้นำในสถาน หก	๑๓	สภาวะชาตธรรมที่มีอันดับแห่งผล หก	
ตถาคตพินญาณ (ที่เว้นข้อ ๓-๔-๕-๖ แห่ง -			๒๘๑-๒๘๓
- ตถาคตพินญาณสิบเสีย) หก	๑๓๗	สิ่งที่ตถาคตทำให้แจ้ง หก	๑๑
		สิ่งที่มัวหากันโดยผืนธรรมดา หก	๔๔

ลำดับหมวดกรรม

๗๐๑

หลักที่ทรงใช้ในการตรัส หก
อภิญา หก
อินทรีย์ หก

๒๔๔

๓๔๔

๑๓๔

เนื่อนนหนาเป็นแห่งๆ เจ็ด

โพชฌงค์ตนะ เจ็ด

ภิกขุอธิปหานิธรรม เจ็ด

รัตนะ เจ็ด

๓๔

๔๓๑

๕๕๗

๔๓๑

๗

การเกี่ยวพันด้วยเมถุน เจ็ด

แก้ว (มีประการ) เจ็ด

ทรัพย์ของตถาคต เจ็ด

ทศกริยามีวาระ เจ็ด

๑๖๕

๓๑

๓๗

๖๓

ธรรมที่ทรงหวังให้สาวกสามัคคีกัน -

- แล้วศึกษา มีหมวด เจ็ด

๓๓๔

ธรรมที่เป็นตัวศาสนพหุธรรมเจดีย์ -

- มีหมวด เจ็ด

๔๓๒

ธรรมที่แสดงแล้วด้วยปัญญาอันยิ่ง เจ็ด -

- (หมวด)

๓๓๔/๔๓๒/๕๖๔

ธรรมเป็นไปเพื่อความไม่เสื่อม เจ็ด

๔๘๐

ธรรมเป็นไปเพื่อความไม่เสื่อมเจ็ด -

- (อีกนัยหนึ่ง) เจ็ด

๔๘๐

ธรรมเป็นไปเพื่อความไม่เสื่อมเจ็ด -

- (อีกนัยหนึ่ง) เจ็ด

๔๘๐

ธรรมเพื่อความไม่เสื่อมของพวกวชิร -

- เจ็ด ๔๖๕

นามพระพุทเจ้า เจ็ด

๔๘๕

นิทสวัตถุ มีอย่าง เจ็ด

๓๘๖

นิทสวัตถุ (อีกนัยหนึ่ง) มีอย่าง เจ็ด

๓๘๗

ลักษณะแห่งการแสดงธรรมโดย -

- สายกลาง โดยนัย เจ็ด ๒๔๗-๒๕๓

วัชชีอธิปหานิธรรม เจ็ด

๔๖๕

วัตตบทของอเจลกะ เจ็ด

๔๙๐

ไวพจน์ของวิธีการแสดงธรรม เจ็ด

๑๗๕/๒๓๙/๔๖๒

สมาธิ เจ็ด

๗๕

สุขเวทนาแม้สูงสุดก็ไม่ครอบงำจิต -

- พระองค์ตั้งอยู่ มีชนิด เจ็ด

๑๖๑-๑๖๒

อภิญาเทศิตธรรม เจ็ด (หมวด)

๓๓๔/๔๓๒/๕๖๔

อุจเฉทวาท - ตายแล้วสูญ เจ็ด

๑๗๘

๘

กิริยานันอาหาร -

- ประกอบด้วยองค์ แปด

๕๓๒

ข้อปฏิบัติมีองค์ แปด

๑๑๘

ความถูกต้องมีประการ แปด

๘๔

แง่ที่เขากล่าวหาพระองค์อย่างผิดๆ -

- มีแง่ แปด

๔๔๗-๔๕๐

แจ้งที่เขากล่าวหาพระองค์อย่างผิดๆ -

- (อีกนัยหนึ่ง) มีแง่ แปะด ๔๕๐

ญาณทัสสนะมีปรัวัญญ์ แปะด ๙๔

ทิศภายในสำหรับบุรุษที่ฝึกแล้ว แปะด

๒๐๘-๒๐๙

แนวสัญญาในสัญญาภาว แปะด ๑๗๘

บริษัทสมาคม แปะด ๔๒๑/๔๒๒

พุทธลักษณะตามทัศนะของท้าวสักกะ -

- มีอย่าง แปะด ๕๒๓-๕๒๕

มรรคมีองค์ แปะด ๘๔/๑๑๘/๔๒๙

มิจจามรรคประกอบด้วยองค์ แปะด

๒๖๘/๒๗๐

โรคสมุฏฐาน แปะด ๓๗๘

สังจะควรรู้เกี่ยวกับเวทนา มีอย่าง แปะด

๘๔

เสียงของพระสมณะโคดม มีองค์ แปะด

๕๓๔

หนทางที่ทำให้พวกเรารู้จักพระองค์ -

- ถึงที่สุด มีองค์ แปะด ๒๘๑

หนทางประกอบด้วยองค์ แปะด ๑๑๘/

๑๑๙/๑๒๑/๑๘๑/๒๖๖/๒๖๙/

๒๗๑/๒๗๙/๒๘๑/๓๘๗/๔๒๙

เหตุปัจจัยที่ให้แผ่นดินไหว แปะด

๕๖๒/๕๗๕

เหตุเพื่อการสลายตัวแห่งสกล -

- มีอย่าง แปะด ๔๓๘

องค์ลักษณะเมื่อทรงบันลือธรรม แปะด

๑๔๙

อริยมรรคมีองค์ แปะด ๑๒๑/๑๘๑/

๓๘๗/๕๙๘/๕๙๙

อสังขญาภาว - ไม่มีสัญญา แปะด ๑๗๘

๘

คำพูดของเถรพาลมีองค์ เก้า ๒๒๐

คำพูดของเถรบัณฑิตมีองค์ เก้า ๒๒๐

บันไดแห่งปริมาณตรัสรู้มฤดา -

- มีอันดับ เก้า ๓๗๕-๓๗๖

ภิกษุสงฆ์หม่อมภิกษุที่จำแนกได้ -

- โดยลักษณะ เก้า ๓๒๐-๓๒๑

สรรพสัตว์มีประเภท เก้า ๒๑๔

เสนาสนะอันสงัด เก้า ๒๙๐/๒๙๔/๓๕๒

องค์แห่งการพูดที่ไม่เพ้อเจ้อ เก้า ๓๙

อนุปปพวิหารสมาบัติ เก้า ๑๐๓/๓๙๓/

๓๔๔/๕๗๕

๑๐

กถาที่เป็นไปเพื่อนิพพาน มีประการ สิบ

๓๓๑

กุศลกรรมมถ สิบ ๓๑๑/๔๐๖

ความฉงนและความรู้แจ้งเกี่ยวกับ -

- ปฏิจจา นิโรธวาร มีอาการ สิบ ๙๑

ความจนและความรู้แจ้งเกี่ยวกับ -		
- ปฏิจจฯ สมุทวาร มีอาการ สิบ ๘๕		
ความเป็นทิพย์ สิบ ๓๓		
ตถาคตพลญาณ สิบ ๑๓๕		
ทรงบัญญัติระบบวินัยเพราะอาศัยอำนาจ -		
- แห่งประโยชน์ โดยคู่ สิบ ๒๖๐		
ทฎฐิติไม่ทรงพยากรณ์ สิบ ๒๕๘/๒๕๙/๓๐๒		
บัญญัติสิกขาบทเพื่อประโยชน์ สิบ ๒๖๓		
บุคคลเลิศในความหมายต่าง ๆ กัน -		
- มีจิตพวก สิบ ๔๔๓		
ปฏิจจฯ (ที่ตั้งต้นจากวิญญานชนิดที่เวียน -		
- กลับจากนามรูป) มีปัจจัยการ สิบ ๙๐/๙๒		
ปฏิจจฯ นิโรธวาร (ที่ตั้งต้นจากนามรูป) -		
- มีปัจจัยการ สิบ ๙๒		
ปฏิจจฯ นิโรธวาร (ที่ตั้งต้นจากวิญญาน -		
- ชนิดที่เวียนกลับจากนามรูป) -		
- มีปัจจัยการ สิบ ๙๒		
ปฏิจจฯ สมุทวาร (ที่ตั้งต้นจากนามรูป) -		
- มีปัจจัยการ สิบ ๙๐		
ปฏิจจฯ สมุทวาร (ที่ตั้งต้นจากวิญญาน -		
- ชนิดที่เวียนกลับจากนามรูป) -		
- มีปัจจัยการ สิบ ๙๐		
ปัจจัยการ (แห่งปฏิจจฯ ที่ตั้งต้นจาก -		
- วิญญานชนิดที่เวียนกลับจาก -		
- นามรูป) สิบ ๙๐/๙๒		
ปัจจัยการ (แห่งปฏิจจฯ นิโรธวารที่ -		
- ตั้งต้นจากนามรูป) สิบ ๙๒		
ปัจจัยการ (แห่งปฏิจจฯ นิโรธวารที่ -		
- ตั้งต้นจากวิญญานชนิดที่เวียนกลับ -		
- จากนามรูป) สิบ ๙๒		
ปัจจัยการ (แห่งปฏิจจฯ สมุทวารที่ -		
- ตั้งต้นจากนามรูป) สิบ ๙๐		
ปัจจัยการ (แห่งปฏิจจฯ สมุทวารที่ -		
- ตั้งต้นจากวิญญานชนิดที่เวียนกลับ -		
- จากนามรูป) สิบ ๙๐		
มีจิตปราศจากเครื่องกั้นเพราะ -		
- พ้นแล้วจากธรรม สิบ ๓๗๕		
ลักษณะแห่งกรรมที่ไม่อาจเปลี่ยนได้ -		
- ด้วยอุปัทภวะและประธานะของ -		
- นิครนถ์ มีอย่าง สิบ ๔๗๕-๔๗๗		
วาทานูวาหะ (ของนิครนถ์) มีอย่าง สิบ ๔๗๗		
สาวกสมควรเพื่อติดตามศาสนา -		
- เพื่อฟังถา สิบ ๓๓๑		
อกุศลกรรมบถ สิบ ๔๐๔/๔๑๒-๔๑๔		
อนันตสิกขธรรม (ธรรมที่ไม่ควรแสดง -		
- บัญญัติโดยส่วนเดียว) สิบ ๒๕๕		
อิทธิวิธ สิบ ๔๘/๑๕๐/๑๕๕/๓๓๘		

๑๑

ขอบเขตแห่งเบญจขันธ์สำหรับการ -
 - พิจารณาอย่างทั่วถึง โดยปริยาย -
 - สิบเอ็ด ๓๒๘
 ความจงนและความรู้แจ้งเกี่ยวกับปฏิจฯ -
 - นิโรธวาร มีอาการ สิบเอ็ด ๘๘
 ความจงนและความรู้แจ้งเกี่ยวกับปฏิจฯ -
 - สมุทวาร มีอาการ สิบเอ็ด ๘๖
 ปฏิจฯ (ที่ตั้งต้นจากอวิชชา) -
 - มีปัจจัยการ สิบเอ็ด ๘๗/๘๘/
 ๑๔๓/๓๔๕/๔๒๘/๔๖๓
 ปฏิจฯ นิโรธวาร (ที่ตั้งต้นจากอวิชชา) -
 - มีปัจจัยการ สิบเอ็ด ๘๘/๑๔๓/
 ๓๔๕/๔๒๘
 ปฏิจฯ สมุทวาร (ที่ตั้งต้นจากอวิชชา) -
 - มีปัจจัยการ สิบเอ็ด ๘๗/๑๔๓/
 ๓๔๕/๔๒๘/๔๖๓
 ปัจจัยการ (แห่งปฏิจฯ ที่ตั้งต้นจาก -
 - อวิชชา) สิบเอ็ด ๘๗/๘๘/๑๔๓/
 ๓๔๕/๔๒๘/๔๖๓
 ปัจจัยการ (แห่งปฏิจฯ นิโรธวารที่ -
 - ตั้งต้นจากอวิชชา) สิบเอ็ด ๘๘/
 ๑๔๓/๓๔๕/๔๒๘
 ปัจจัยการ (แห่งปฏิจฯ สมุทวารที่ -
 - ตั้งต้นจากอวิชชา) สิบเอ็ด ๘๗/
 ๑๔๓/๓๔๕/๔๒๘/๔๖๓
 อุปกิเลสแห่งจิต สิบเอ็ด ๗๘

๑๒

การทรงทราบที่ทำให้เป็นอกัสัมพุทธะ -
 - มีวัตถุ (เรื่อง) สิบสอง ๒๐๒-๒๐๕
 ญาณในอิทธิบาทสี่ มีอาการ สิบสอง ๑๙๑
 ไวยาจณ์แห่งคำว่า “ตถาคต” สิบสอง
 ๒๐๑-๒๐๒

๑๖

มหายัญญ มีบริกขาร สิบหก ๕๕๕
 สัญญิวาท สิบหก ๑๗๘
 สิ่งที่ทำให้เกิดขลาดในป่า สิบหก ๙๕
 อานาปานสติสมาธิภาวนา มีลำดับ สิบหก
 ๙๙/๓๕๙

๑๘

ทิวฏฐิปรารภขันธ์ในอดีตกาล สิบแปด ๑๗๗
 มโนปวิจาร สิบแปด ๔๒๖

๒๒

ทิวฏฐิปรารภแห่งความดีในภพก่อนๆ -
 - มีอย่าง ยี่สิบสอง ๕๘๔-๕๘๗
 ปัจจัยแห่งเวทนา (ที่ทรงค้นพบโดย -
 - พิสตาร) ยี่สิบสอง ๑๒๕

๒๖

พระเกียรติคุณตามทัศนะของ -
- โสณทัตเตชาวราหมณ์ อย่างน้อย -
- มี ยีสืบหก ๕๒๖-๕๒๗

๔๑

ปัจจัยแห่งเวทนา (ที่ทรงค้นพบโดย -
- พิศดาร อีกนัยหนึ่ง) สีสืบเอ็ด ๑๒๖

๓๐

ระบบพระวินัยทั้งหมดทรงบัญญัติ -
- เป็นระบบ สามสิบ ๒๖๑

๖๒

ทิวฏฐิตุ ที่ลักขัง หกสิบสอง ๑๗๕

๖๓

ปัจจัยแห่งเวทนา (ที่ทรงค้นพบโดย -
- พิศดาร รวมหมด) หกสิบสาม ๑๒๕-๑๒๗

๓๒

มหาปริสลักขณะ สามสิบสอง ๓๑

๓๗

ธรรมที่แสดงด้วยปัญญาอันยิ่ง สามสิบเจ็ด ๓๓๔/๔๓๒/๕๖๔
อภิญาเทศิตธรรม สามสิบเจ็ด ๓๓๔/
๔๓๒/๕๖๔

๑๐๐

พุทธคุณตามทัศนะของอุปาลิคหบดี -
- มีอย่าง ร้อย ๕๓๕-๕๔๐